

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag tilsigter ikke nogen egentlig Revision af Lov Nr. 123 af 8. Juni 1912 om Værnepligt, men kun at søge gennemført saadanne Ændringer i denne Lov, som skønnes nødvendige eller i hvert Fald meget ønskelige ifølge den Udvikling, der i forskellige Henseender har fundet Sted efter Lovens Ikrafttræden.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes:

Til § 1.

De foreslaaede Ændringer skyldes de siden Værnepligtsloven stedfundne Forandringer i den danske Stats Omraade, der hidrører fra Afstaaelsen af de dansk-vestindiske Øer og Islands Anerkendelse som selvstændig Stat.

Til § 2.

Vedrørende Stk. 1: Se Bemærkninger til § 1.

Vedrørende Stk. 2: Paa Grund af uensartede Regler om Statsborgerret i de forskellige Stater forekommer hyppigt Tilfælde, hvor Personer har Statsborgerret i mere end een Stat.

Indenrigsministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt, at der tilvejebringes fornøden Hjemmel for Afslutning af Overenskomster med fremmede Stater om Fritagelse for Værnepligt for Mænd, der har Statsborgerret saavel i vedkommende Stat som her i Landet.

Til § 3.

Paragraffen er affattet i Overensstemmelse med en fra Forsvarsministeren modtaget Henstilling og svarer til et Forslag, der er udarbejdet af det af Forsvarsministeren nedsatte Udvalg til Revision af Straffelov for Krigsmagten og Gennemgang af Lov om Retspleje ved Hæren og Søværnet.

Til § 4.

Indtil Sessionen i 1934 var der ved Undersøgelserne af Mandskabet 2 Læger til Stede, nemlig den faste Sessionslæge og en midlertidig antaget 2den Sessionslæge.

Da det efterhaanden var blevet uundgaaeligt at forhøje de faste Sessionslægers Honorarer, der ikke var blevet ændret siden 1908, bestemte Indenrigsministeriet — efter Forhandling med Krigs- og Marineministeriet (de militære Lægekorps) og Ud-

skrivningskredsene — for at undgaa Merudgift for Staten, at Lægetjenesten ved Sessionerne i 1934 forsøgsvis skulde udføres alene af een Læge i hver Udskrivningskreds. Da der ikke ud fra de siden da indvundne Erfaringer har kunnet rejses væsentlige Indvendinger mod, at Lægetjenesten udføres af den faste Sessionslæge alene, maa Indenrigsministeriet finde det ønskeligt, at der skabes Mulighed for at bibeholde denne Nyordning i hvert Fald foreløbig.

Til §§ 5 og 6.

Formaalet med de foreslaaede Ændringer er at indføre en Ordning, der muliggør, at man kan indkalde Personer, som selv ønsker Indkaldelse, saaledes at disse gaar forud for Personer, der ikke ønsker Indkaldelse.

Ifølge den nugældende Ordning er de udskrevede værnepligtiges større eller mindre Egnethed til Tjenesten i Forbindelse med den paa Sessionen stedfindende Lodtrækning afgørende med Hensyn til Spørgsmaalet, om de værnepligtige skal indkaldes eller ikke. Medens der ved Udtagelsen af de værnepligtige vedblivende maa lægges afgørende Vægt paa Egnetheden, vil der intet være til Hinder for, at man kan lade Hensynet til de værnepligtiges egne Ønsker gaa forud for den i sig selv betydningløse Omstændighed, om de værnepligtige har trukket højere eller lavere Lodtrækningsnummer.

Angaaende § 5, 2det Stykke, bemærkes: Ved Lov om Sønæring, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 73 af 31. Marts 1928, jfr. Bekendtgørelse Nr. 74 af samme Dato, er Østgrænsen for den saakaldte Kystfart fastsat til en Linie draget fra Kalmar til Memel. Da Sessionen ved Tildeling af Vedtegning „Befaren“ i Reglen er henvist til at træffe Afgørelse paa Grundlag af Indførslerne i de værnepligtiges Søfartsbøger om vedkommendes Rejser uden for den egentlige Kystfart, er det hensigtsmæssigt, at der tilvejebringes Overensstemmelse mellem Værnepligtsloven og Sønæringsloven paa det omhandlede Punkt.

Med Hensyn til § 6, 1ste Stykke, bemærkes, at Bestemmelsen om værnepligtige med særlig Uddannelse eller Livsstilling, ligesom den i § 5, 3die Stykke, foreslaaede Ændring, svarer til den ved aare-